

ОТДЕЛЬНЫЕ ПОДХОДЫ К ИСПОЛЬЗОВАНИЮ ИНФОРМАЦИОННО-КОМПЬЮТЕРНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В ОБУЧЕНИИ

В настоящее время в оснащение школ и учебных заведений вычислительной техникой вкладываются большие финансовые ресурсы. Однако прежде чем приступить к работе с очередным новым компьютером, зададим себе вопросы: какие главные задачи должна решать школа? Как в решении этих задач может помочь вычислительная техника?

На наш взгляд, задачи, решаемые в процессе обучения в школе, можно разбить на следующие группы: 1) овладение требуемым объемом знаний и навыков; 2) формирование способности к самостоятельному мышлению; 3) формирование личности члена социума.

В том виде, в котором информатика преподается в школе, она вносит свой вклад в решение первой задачи в объеме требования самого предмета. Возникает парадоксальная ситуация: наиболее дорогая по оснащению и динамично развивающаяся дисциплина работает сама на себя, практически не имея связи с другими предметами. Зададим другой вопрос: может ли внедрение вычислительной техники в учебный процесс улучшить его качество, повысить глубину восприятия информации, облегчить работу педагога? Здесь однозначного ответа не существует. С одной стороны, современные информационные технологии позволяют провести быстрый поиск информации, с другой, – оценка проводится каждым специалистом самостоятельно, «вручную». Исходя из изложенного мы приходим к парадоксальному выводу: современная вычислительная техника не может, по большому счету, решать поставленные перед школой задачи.

До сих пор нет ответа на вопрос: как и где, в каком объеме, исходя из основных задач, решаемых в процессе обучения, можно и нужно применить вычислительную технику в учебном процессе, а где этого делать категорически нельзя. По сути, отсутствует сама концепция информатизации учебного процесса в школе и есть необходимость серьезно заняться стандартизацией использования ИКТ в обучении. То, что мы сейчас наблюдаем, иначе как стихийным движением в заданном времени направлении назвать нельзя. Одним из потребителей результатов работы школы являются сузы и вузы, которые отмечают резкое падение в последнее время качество подготовки абитуриентов. В первую очередь это касается способности самостоятельно мыслить, связывать между собой информацию из различных областей знаний. Наблюдается заметное падение уровня подготовки практически по всем предметам. Как проявилась эта тенденция в информатике? Подавляющее большинство абитуриентов не могут самостоятельно пройти путь от поставленной задачи к алгоритмам, а от него – к программе на конкретном языке программирования несмотря на постоянно увеличивающееся количество компьютеров в школах и семьях. Наличие компьютера в доме зачастую приводит к падению интереса к учебе из-за увлечения детей компьютерными играми. Предлагаем следующий вывод из сложившейся ситуации.

Полагаем, что надо пересмотреть методику преподавания предметов с целью стимулирования самостоятельного мышления, поощрять и развивать критическое отношение к догмам и шаблонам. Здесь на первое место выдвигается личность учителя, которого не может заменить никакой

компьютер.

Необходимость формировать у школьников понимание того, что ЭВМ – только помощник, который выполняет лишь рутинные операции.

Следует наладить межпредметные связи.

Даже при отсутствии ЭВМ педагог обязан научить детей разрабатывать алгоритмы и по ним составлять программы. Однако отсутствие компьютера понижает возможности педагога в возбуждении познавательного интереса к предмету.

І.В. Лов'янова

ІНТЕРАКТИВНЕ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Одним із стратегічних завдань реформування освіти в Україні згідно з державною національною програмою “Освіта” є формування освіченої, творчої особистості, становлення її фізичного й морального здоров'я. Розв'язання цього завдання передбачає психолого-педагогічне обґрунтування змісту й методів навчально-виховного процесу, спрямованого саме на розвиток особистості учнів.

У зв'язку з цим педагоги й психологи все помітніше усвідомлюють гостру потребу у створенні та реалізації особистісного підходу до учня як одного із принципів організації навчально-виховної роботи, що обґрунтовується сучасною психологією й педагогікою. Такий підхід має сприяти більш цілеспрямованому, гармонійному розвитку особистості школяра як громадянина творчого, професійно діючого працівника. Розробка особистісного підходу – дуже складна теоретична й практична проблема. Її складність зумовлена перш за все тією обставиною, що особистість є чи не найскладнішим утворенням у світі й одночасно – суб'єктом перетворення цього світу і самого себе. Особистісний підхід – це певний методологічний інструментарій, розробка якого має спиратися на синтез видобутих психологічною та педагогічною науками закономірностей будови, функціонування та розвитку особистості.

Розв'язання проблеми побудови та запровадження особистісного підходу не слід розглядати спрощено, як таке, для якого достатньо лише узяти вже існуючі в науці принципи та знання про особистість, її розвиток, засоби його стимулювання й штучно об'єднати їх у певну сукупність теоретико-практичних понять і методів. З огляду на стан дослідження проблеми особистості у сучасній психології та педагогіці майже всі необхідні й можливі психолого-педагогічні компоненти особистісного підходу потребують подальшого суттєвого опрацювання або корекції у різних аспектах і узгодження один з одним у цілісному контексті.

Проаналізуємо існуючі різноманітні технології з точки зору їх належності до особистісно-орієнтованих.

- Так, вальдорфська педагогіка є однією з різновидів утілення ідей “гуманістичної педагогіки”. Вона може бути охарактеризована як система самопідняття й саморозвитку індивідуальності при партнерстві з учнем.

- Методика Марії Монтессорі є теж моделлю особистісно-орієнтованого підходу до навчання й виховання.

- Групова форма навчальної діяльності виникла як альтернатива існуючим традиційним формам навчання. В їх основу покладено ідеї Ж.-Ж.Руссо, Й.Г.Песталотці, Дж.Дьюї про вільний розвиток і виховання